

Esența cuvintelor

Îmi plac mâinile mele...mereu mi-au plăcut. Le-am văzut întotdeauna ca pe o parte din mine, dar nu ca o parte oarecare, ci ca partea cu care am gustat cel mai bine universul, am simțit arta ...arta de a simți filele cărții, atunci când citesc, de a scrie, de a picta și arta de a visa...

Sunt mâinile unei adolescente în care zvâcnește viața și inima ei. Îmi curge o lacrimă pe obraz, iar mâna mea mă alină-mă simte și mă înțelege când o ridic ușor pentru a șterge lacrima amară. O simt udă, o duc la piept ca să o cred, că să îmi spună poveștile de demult. Tumultul sufletului meu se estompează, iar hrubele sale ascund un mister înefabil. Acolo e biblioteca sufletului meu. Ea e dovada nemuririi mele. Mi-a făcut sufletul valuri, ca un lac bătut de un vânt puternic. Cunoașterea izvorăște valuri și se sparge de granițele sufletului meu, se sparge fără să se oprească și mă doare.

E ora 23.Sunt închisă în cameră și citesc. Îmi e frică. Poate. Dar de ce anume? Mă intrigă ideea de iubire neîmpărtășită, dar mă cutremură conceptul de moarte. Citesc "Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război". Acum îmi dau seama de ce Camil Petrescu e acuzat adesea de misoginism. Își construiește personajele masculine cu anumite concepții care justifică acuzațiile. Stefan Gheorghiu nu face excepție. Relația sa începe ca un proces de autosugestie, ca ulterior să devină un monoideism patologic. Personajul face procesul ideii de căsnicie ca acord, convenție și al relației între doi oameni ca o combinație simplistă și reversibilă. În momentul în care începe să iubească omul se metamorfozeze ireversibil. Iubirea este ca îmblânzirea lui Saint-Exupere, personajul se obișnuiește până la dependență, cunoaște persoana de lângă el până la o revendica. În virtutea acestei revendicări, despărțirea devine interzisă, o încălcare a ordinii, a principiilor după care funcționează lumea, un sacrilegiu pe care femeia îl poate face. Faptul că o "femeie își dă sufletul și pe urmă îl reia intact" este perceput ca un semn de inferioritate care trădează egoismul femeilor și lipsa de înțelegere a unei relații. Acesta nu înțelege că acest drept nu îi aparține și că despărțirea înseamnă, inevitabil, moarte. Simbioza sentimentală înseamnă că își predă viața. Cel ce iubește este în același timp maestru și ucenici și predă libertatea pentru a obține libertatea celuilalt. Iubirea înseamnă abordare de sine, renunțare la libertate, aceeași renunțare pe care personajele camilpetresciene regretă că și-au asumat-o.

Caut explicații...Îmi amintesc de Mihai Eminescu. Chiar dacă nu este evident în "Luceafărul" eroul trebuie să se îndepărteze de chipul de lut pentru a evalua. Este sugerată o anume superioritate a bărbatului care mă intrigă. Oare chiar iubirea căutată de femeie este admirabilă, dar superficială? Posibil. Ea tine de instinct dar spiritul o refuză. Coborâtă de pe

pedestal ,femeia este ispita, este criminalul care distruge iubirea. Nu pot să contrazic această viziune, atât o interpretare idealistă cât și una corectă politic nu ar avea rostul...Îmi permit totuși să descopăr de ce nu-mi pot asuma raționamentul celor doi autori. Aceștia neagă unicitatea fiecărei relații de iubire și refuză empatia, ceea ce duce paradoxal, la o simplificare nejustificată a problemei. Nu de dragul clișeeilor, ci pentru a arunca lumină asupra altor paradoxuri și controverse stârnite de iubire, îmi amintesc de William Shakespeare. Numele său apare ca o falsă binecuvântare. Pare exemplul ideal de renunțare la sine și de sacrificiu în numele iubirii, dar analiza atentă asupra dialogurilor dintre cei doi trădează un fapt despre care nu se discută, cei doi nu comunică.

Camera devine rece și nepăsătoare. Noaptea mă-înfășoară ca pe un prunce prea multă negură ce înghite nesățioasa licărire a speranței. Înfrișoșată privesc filele. Acum tac...căci am vorbit cam mult. Tăcerea-înseamnă moarte și moartea e de-a pururi mută. Mă înfrișoșează acest gând așa că am continuat să fiu cuvânt căci prin el poți deveni oricine și orice.

Replicile celor doi se strecoară involuntar din memorie și încep să-mi acapareze privirea. Iubirea e categoric dependentă, seducția apare după o lungă așteptare a ei, acel coupé de foudre, iar îndrăgostiții mor, nu pentru că sentimentul dintre ei e imposibil...Dacă la Camil Petrescu despărțirea înseamnă haosul Shakespeare moartea aduce ordinea, deoarece moartea lor aduce echilibrul. Iubirea este pusă pe o treaptă inferioară, deoarece cedează presiunilor exterioare, prin faptul că nici aici (spre uimirea falșilor cititori) nu e un axis mundi, textul se înscrie pe aceeași axă cu celelalte.

M-au nenorocit. Sunt un fluture care își țese neconținut crisalida. Eros m-a blestemat, tocmai pe mine, într-un labirint în care toate ieșirile, oricum de negăsit, au fost zidite, dar eu sper. Sper că va veni o zi în care mă va elibera din coconul sufocant, din receptaculul trandafirului de dependență ce-mi transmite senzații ezoterice de plumb topit în sânge și călăuzit de Lira lui Orfeu, voi trece prin flacăra, purtând cu mine ființele de hârtie, materializare a durerii creatoare. Dar, până când finalul va decide clipa ,eu iau în palmele mele, paginile. Pesemne că acestea mă ajută să dobândesc catena spirală de AND erotic, atât de necesară în momentul eliberării spirituale.

Deci de unde asemănarea dragostei cu moartea? Din cauza rezultatului. Ambele prezintă stări inexplicabile cu final tăios. Rămâne întrebarea dacă moartea e mai blândă, fiindcă nu îl lasă pe cel afectat să simtă nimic, sau dacă iubirea câștigă, fiindcă îl lasă pe îndrăgostit să trăiască măcar pentru o vreme în illo tempore, chiar dacă urmează căderea bruscă și definitivă în infernul cotidian.

Acum toți îmi cunoașteți micul secret...Sunt sigură acum că în acest moment și voi vă priviți mâinile și vedeți viața, inima și iubirea în amprentele ei...Așadar vreau să citesc ,vreau din nou să citesc ,să hrănesc iluzia că pot umili timpul, că-l pot supune. Atunci realitatea s-ar anula ,am renaște ca pasarea Phoenix, nu ne-am autodevora precum catoblepasul. Toate aceste schimbări depind de rațiunea de a citi.